

1894-10-13

bü • - ç ½ ^ , ½ ç Ä - ± Á . 5 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10882>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ

Έτησίν εν Κύπρῳ Σελίνια... 8

‘ବୁଦ୍ଧି କେତେଟାଖିବୁ’ 10

Πίστιν αἰτησεις δέον νά γίνηται πρός τὸν
ἐκδότην, ώς καὶ πίστιν ἀπέδειξε πληρω-
μῆς δέον νά φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και ἔκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Από χαιροῦ εἰς χαιρὸν. Αγγλοί τοι
Αγγλιόδες ἐπισκεπτόμενοι τὴν Κύπρο
δημοσιεύουσιν ἐν Αγγλίᾳ ἐν ἐφημερίσ-
ῃ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ἴδιαις τέροις
χαράλαδίοις διανομήσουσιν διεισδυτικῶν
χαράλαδίοις διαδεδομένη γνώμη διεισδυτικῶν
ἀγγλικῆς διοίκησις εὐεργετεῖ τὴν Κύ-
προν καὶ διεισδυτικῶν πάντα ὁ λαός ἐστιν
εὐχεριστημένος. Τοιούτου εἰδούς φυλ-
λάδιον ἔξιδωκε τελευταῖον καὶ ἡ εὐγε-
νῆς Miss Lewis, ἥτις, καίτοι ἐνδιαφε-
ρούμενη πολὺ μεταξὺ τῶν "Αγγλων ὑ-
πὲρ τῆς νήσου ἡμῶν, εἶδεν δῆμως τὸ
πράγματα ἐν Κύπρῳ ἀπώς οἱ "Αγγλοί¹
ὑπάλληλοι παρέστησαν αὐτῇ ταῦτα
καὶ διὰ τοῦ τελευταῖον ἐκδοθέντος βι-
βλίου τῆς συντελεῖ καὶ αὐτῇ ἵνα στε-
ρεωθῆ ἐστιν Αγγλίᾳ ἡ γνώμη. Οὕτω πράγ-
ματι δημεῖς οἱ Κύπριοι εὐδαιμονοῦμεν
ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἔξουσίαν. Οὕτω δι-
καιῶν καὶ ἀπασαν τὴν Ανατολὴν εἰν-
γνωστὸν διεισδυτικῶν πολιτειῶν εὐημερεῖ
ὑπὸ τοὺς νέους αὐτῆς κυρίους, διεισδυτικῶν πολιτειῶν εὐημερεῖ
ἀλλὰ διεισδυτικῶν πολιτειῶν εὐημερεῖ
καὶ σιληρῶν ἐν Αγγλίᾳ δῆμως, ἐν
θαμόνον δυνάμεθα νὰ εὔρωμεν ἀντίλη-
ψιν καὶ συνδρομὴν πράγματων μεταλλαγῆ
τῆς θέσεώς μας καὶ στακεύσιν τοῖς
κυπριακοῦ λαοῦ, ἀπήκαμεν, ὡς μὴ ὡ-
φελε, νὰ συγκριτισθῇ τοιαύτη κοινὴ
γνώμη περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς
καταστάσεως ἡμῶν. Βεβαίως ἔχαστε
ἐννοεῖ διεισδυτικῶν πολιτειῶν εὐημερεῖ
τῶν ἐν Κύπρῳ κυβερνήτων ἡμῶν, εἰ-
δέν ἔγομεν νὰ περιμένωμεν, διότι καὶ
μὲ καλας διαθέσεις τοῦ ἀνωτάτου "Αρ-
χοντος τῆς λοιπῆς ἀνωτέρα υπαλληλία
ἐνασμενίζει ἐν τῇ ἴδεᾳ διεισδυτικῶν πρέπει νὰ
περιφρονῇ τὰς αἰτήσεις ἡμῶν καὶ νὰ
πράττῃ αὐτεῖσθαις διεισδυτικῶν πολιτειῶν

Ἐγ τοισταῖς περὶ πτωσεῖς τι ἐπρεπεῖ
ἢ τι πρέπει; ἡμεῖς να πράξωμεν; Εἰ
νε ὅρνερὸν ἔτι ἐπρεπεῖ ἢ πρέπει νόο
ἀντιδράσωμεν κατὰ τῶν ἴναντίων δι
ανθλῶν ἢ ἐνέργειῶν, διότι, ἐνόσῳ ἐ^τ
Ἄγγλοι δὲ υπερισχύει ἢ γνώμῃ δι τι εὐη
μεροῦμεν καὶ ὅτι τὰ παθήσαντα προσέρ
χενται ἐν τερασσίων τινων, οὐδὲν ἀγα

θὸν καὶ οὐδεμία, βελτίωσιν πρέπει νό^η
προσδοκῶμεν. Δυστυχώς μέχρι τῆς σήμερον σύμβιον οἱ Κύπριοι ἐπάρξαμεν ἵνοι διαφωτίσωμεν τὴν κοινὴν γνώμην ἐν Ἀγγλίᾳ. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ Κυβερνήσεις πιέζεται μάνον ὑπὲτης κοινῆς γ. ώμης καὶ εἰργεῖ κατὰ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς. Θεωροῦμεν λοιπὸν ὅτι ἐπιβλητική τις ἐνέργεια ὑπὲξετοῦ τόπου ἡμῶν λαμβάνουσα γάρ εἰνταῦθα καὶ γινομένη, ὡς δεῖ, γνωστή διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ τόπου δέν δύναται ἡ νῦν ἐπιφέρει εὔρεσσαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀποτελέσματα, διότι πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια προσκειμένων περί· τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως δὲν δίνεται νὰ ἔχῃ λογίαν, οὐτωνέ πράττουσιν αἱ ἐγεροντοῦσαι ἀγγλικαὶ ἀποικίαι καὶ εὑρίσκουσι καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ προσήμοις ὑπαστηρικτὰς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγγλικῇ Βουλῇ. Θίλωμεν λοιπὸν ἐπὶ τέλους ἐνοτίσει ὁποῖον τὸ πραγματειών συμβοῖρον τοῦ τόπου μας καὶ θέλομεν ἐνεργήσει δεόντως καὶ ὡς ἀ. θρωποὶ ἔμρρυνες καὶ γινώσκοντες τὶ θέλουμεν καὶ τα πράττομεν τὴν θίλωμεν ἀκόμη ἐξεχελουθήσει ἀπέιμενοι νῦν συρράμενα ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς κατεχούσης ἡμᾶς κακοδαιμονίας πρὸς μεγίστην εὐγχαριστητινοῖσαν ἔκμυζώσι τὸ αἷμα κοι τοὺς πόρους ἡμῶν; Ἐναπόκειται, ὡς καὶ ἀλλοτε εἴπωμεν, μάλιστα εἰς τοὺς ἡγετας τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου νὰ σκευθῶσιν ἐπὶ τέλους ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ νὰ ἐιργήσωσι τὴν σφράνταύτην ὅπως ὑπαγορεύει ὁ ἀληθῆς πατριωτισμὸς καὶ ἡ πολιτεικὴ φρύνησις, ἄλλως πρέπει ὁ λαός νὰ σκευθῇ τι ἔχει νὰ πράξῃ τὸ ἐρ έκυτῷ ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι τούλαγιστον δυνηθῇ νὰ εξέργη τὰ ἀληθῆ μέσα, διὰ ὃν δύναται νὰ ἐλπίσῃ βιλείωσιν τῶν κακῶν, ὅρών κατατρύγεται.

О К. ХАГКОК ПЕРІ КҮПРОГ

‘Ο γυνωστός ἐν Λονδίνῳ νομομεθῆς
καὶ Καρόλος Χάγκος γράφει ό· Νεολό-
γος», ἐπέστειλε τὸ διευθυντὴ τοῦ γαλ-
λικοῦ περιεργού «Άποκιακῆς». Επε-
κτίσεως, κ. Παύλω Μεγάνης ἐπιστε-

λήι, πραγματευομένην ιδία περὶ τὴν
λίαν δυσκέροσις οἰκενομικῆς χαταστο-
σιώς τῆς νήσου ταύτης καὶ τῶν δι-
λεθρίων αὐτῆς συνεπιών. Τῆς ἐπ-
στροφῆς ταύτης παρατιθέμεθα τὰ γυ-
ριώνερα μέρη ἔχοντα ὅδε:

Γίνωσκετε καλῶς, Κύριε, ὅτι ἡ Κυ-
προς εὑρίσκεται ἀπὸ ἑκαίδεκα ἑτῶ
ἕπει τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν, ἡ δὲ
διοίκησις αὐτῆς εὑρηται ὀλόκληρης ἐ^τ
χερσὶ σταθερῶν ὑπαλλήλων. Εν τούτοις ὁ ἀγγλινόςτερος καὶ ὁ μᾶλλον ἀ-
μερόληπτος παρατηρητὴς ἀναγκάζε-
ται νὰ διελογήσῃ ὅτι τὰ ἀποτελέ-
σματα τῆς καταστάσεως εἰνεὶ δυσάρε-
στα. Ἡ ἀλήθεια ἔστιν ὅτι τὰ παρά-
πονα καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς νήσου θεωρ-
εῖθησαν πάντοτε ὡς ἀνάξια πρώτο-
γῆς. Ή μητρόπολις ἐπὶ ἐλάχιστον ἐ-
νασχολίστηκεις τὰ εὐτόπια συμβαίνον-
τα· εὕτως οἱ Κύπριοι σήμερον εἰνεὶ ἀ-
πολύτιως ἀποτελεθαρρυμένοι.

Κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἡ πέμπτη
τε ἔτη ἐτήρουν συνεγένη ἀλληλογράφοι
αὐτοὶ μετά προσώπων. πατῶν τῶν καὶ
νωντικῶν τάξεων τῆς Κύπρου καὶ ἄλλων.
Ὕστεροι δυσχερώντες ἐπέτρεψον εἰς
ἔμπολον, κύριε διευθυντά, να μή γνω-
ρίσω υμῖν ἐν συντόνῳ πᾶν ὅ, τι ἔμπο-
λον καὶ πᾶν ὅ, τι λέγεται. ἐν τῇ νήσῳ
τούτῃ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ
καὶ περὶ τῶν ἀποπημάτων, ἐφ' οἷς πα-
ραπονεῖται μετά τασσούσου δικαίου.

Ἴδεν τι ἀναζήσεται ἐν ἐπιστολῇ
πρὸς με:

• 'Ἡ Ἀγγλία ἐπωφελήθη ἐξ ἡμῶν
Εἰς ἀντάλλαγμα ζητοῦμεν ἀπ' αὐτῆς
ἀπλιώς νὰ φέρῃ-αι εὐθυδίκιας πρὸς ἡ
μᾶς, νὰ μὴ ἀποστερῇ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους
οὓς πόρους καὶ νὰ μὴ ἔχπειργύνῃ ἡ
μᾶς ἐντελώς. 'Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τὴν
ἀργὴν ἀναστος τῆς μερίδος τοῦ Γλαύδου
στῶνος ἔχαιρετίσθη ὑπὲρ ἡμῶν ώς αἱ
σιες οἰωνίες κρίσισσονται ἐποχῆς. Μετο-
ῦντοιολίας σώμας δυνάμεια νὰ φέρωνή
σωμεν ὅτι δὲν θα ἀπατηθῶμεν ἐν ταῖς
τῆμετέραις πρωτόδοκιαις·

Μολονότι ἔνθερμώς είμι δηπαδός τῆς πολιτικῆς τοῦ x. Γλάστρωνος καὶ τῆς τοῦ θεατρού αὐτοῦ λόρδου Ρίσα περη, ἀναγκάζωμαι ν' ἀποθεχθῶ στις ἁδές τῇ διέρχεσθαι τούτῃ πολιτικῇ, τῇ διέρχεσθαι τούτῃ πολιτικῇ.

τὴν Κύπρον, εὐθύνη ἐπιπίπτει ἐξ ἵσου
ἐπὶ τῶν φιλελευθέρων καὶ ἐπὶ τῶν
συντηρητικῶν. Ήτά προσθέτω ἐπίστης
ὅτι ἔκτος τῶν ιδιαιτέρων ἐντυπώσεων,
αἵτινες ἀνεκοινώθησάν μοι ἐκ προσώ-
πων ἐκ Κύπρου, τὰ νομοταγῆ αἰσθή-
ματα τῶν ἑπόνων δὲν ἤδυνάμην ν' ἀμ-
φισβήτησω, αἱ ἐπιχώριαι ἡρημερίδες
καὶ ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἐν γένει ἀπὸ
κοινοῦ καταγγέλλομενοι στενοφοίᾳ τῇ
φωνῇ τὴν πολιτείαν, ἃς γρῆται γίνε-
ται ἀπέναντι τοῦ λαοῦ.

‘Π έν Ἀγγλίᾳ δημοσιευσμένη κα-
τὰ τὴν κρατεύσαν συνήθειαν ἐπίσημος
ἔκθεσις ἐδημοσιεύθη ἀκριβῶς περὶ ὅλη-
γου. Ἀναγινώσκοντες αὐτὴν, δυνάμε-
θα ν’ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ὅλη ἡ ῥώμη
ἐ-
σκέψθησαν περὶ βελτιώσεως τῆς ἐν
Κύπρῳ καταστάσεως. Ή ἐξαγωγὴ ἡ-
λαττώθη, εἰ δὲ φόροι ἀποφέρονται ὁ-
λοι ἐν ὅλῃ γύρω ἐφερόνται. Ἄλλως, ὡς πάντω-
τε συμβούνται, ἡ φόροι λογία εἶναι ὅλως
ἀνίσως διανενεμημένη. Οὖτες ἐσγά-
τωσι ἔτι ὑπελασθήσθη ὅτι οἱ Κύπροι
πληρώνουσι τὸ διεπλάσιον τῶν ἐν ἄλ-
λαις γῆστρις πληρωνομένων χερσῶν.

Δέ, θέλω νά
νέρθεταινω τήν έπι-
στολήν μου διά πληθύνες λεπτώματες-
ών, ώς σημαντικός είπε μέγας συγγραφέας,
«έχειν, τὸ ὄποιον ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν
εἰ. εί αὐτοί μειον, ἀττίχαστών δὲ σημα-
λωτήσιν οἱ αὐτοί μοι, οὓς θά προσταγάτων.

Κατά το τελευταίον έτος, εις ὁ ἀ-
νάγεται: ἡ ἐνεστώτα στατιστική, μό-
νη ἡ διοίκησις ἀπερρύθμησε 2,784,850
ῷράγκ. ὁ ἐπιστήμης φόρος 2,319,075
ῷρ. καὶ μόνον 115,410 ὥρ. ἔμειναν
εις τὸ θηραυροφυλάχτιον πρὸς πλήρω-
σιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀποκτίας.

Συνεπεία τῇ; τοιαύτης καταστάσε-
ως ιῶν πριγμάτων σπουδαῖα δημόσια
ἔργα καὶ ἀπὸ πολλοῦ ζητούμενα πα-
ραχμένουσιν ἀνεκτήλεστα.

Θά ἡ-ο ἀρά γε τολμηρὸν νὰ πιστεύ-
σωμεν ὅτι οἱ φιλελεύθεροι, οἱ τινες εὐ-
ρίσκενται ἥδη ἐν τῇ ἀρχῇ ἐν Ἀγγλίᾳ
Θά εὑρώσι κατιφὸν νὰ ἐπιστήσωσιν ὁ-
λως ἴδιαζόντως τὴν πρόσσογὴν αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ τμῆματος τούτου τῶν ἀγγλι-
κῶν χωρῶν; Τοσούτῳ περισσότερον
φρωνεῦμεν ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἐνέσχο-
ληθῶσι: καὶ περὶ τὴν πτωχὴν ταύτην
γὼν, σῆμα δὲ πέρισσον ἔτιν ἀποικιῶν

(λόρδων Ρίπων) απέκομισεν ἐκ τῆς μακρᾶς ἐν Ἰνδικῇ διαιμοῦσῃ αὐτοῦ ὑπόληψιν εὐλόγως ἀνταξίαν αὐτοῦ ὡς ἔξωχου διοικητοῦ. Θά θελήσῃ βεβαίως αὐτὸς νὰ μελετήσῃ μετ' ἴδιαζούσῃς μερίμνης τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, καθότον πράγματι τὸ ἀτυχὲς τοῦτο ζήτημα εἶναι τὸ ἐπισκιάζον πάντα τὰ λοιπά. Η σοδαρά αὐτοῦ μελέτῃ σπουδαιότητος.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ἐπὶ τῆς παιδιγαργίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια καὶ Τέλος).

Ηεράνων τὸν λόγον, φίλε ἀναγνῶστα, καθῆκον θεωρῶ ἀπεραίτητον διπλῶς εὐχαριστήσω ὑμᾶς διὰ τὴν μετ' εὑπεριοῦς ἐπιστασίας ἀνάγνωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως συνοπτικῆς πραγματίας μου, τὴν ὅποιαν συνέγραψα ὡσχὴ ἐξ ἴδιωτες εἰς ὁρμωμένος, ἀλλ' ἐξ εἰλικρινεῦς καὶ καθαρᾶς συνειδήσεως ἀνθρώπου, στις αἰσθάνεται ζωγρῶς τὸ καλὸν καὶ προσπαθεῖ παντὶ σθένει νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ. Ο περὶ ἀγάπης νόμος ἐνε εἴνε πρόσφατος· τὸ «ἀγαπάτε ἀλλήλους». Ἑκῆλθε πρὸ δεκαενέα ως ἔγγιστα αἰώνων ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀναρτηθέντος Θεοῦ, τὴν ιερὸν δὲ ταύτην ἐντολὴν θέλομεν κατὰ μέγα μέρος ἐκπληρώσαντες τῆς διενότεως τῶν φωτῶν, διὰ τῆς ἔκπλασεως τῶν ὡρελίμων πρακτικῶν γνώσεων, καὶ διὰ τῆς ἡθικῆς τοῦ πληρίσιν διεπλάσεως. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἔκπλασις νέου παραγωγικοῦ συστήματος μετὰ διστρεσκείας θέλει γείνη παραδεκτὴ ὑπὲ τῶν ἐρεστῶν τῆς ἀργαίοτητος, οἵτινες, ἴδιαίτερον τρέφοντες πρὸς τὴν φιλοδογίαν σεῖς σμόν, φιδιοῦνται· μὴ αἱ πειραστικαὶ γνώσεις ταῦτα: τοῦτος τοῦτος καθόλοκληρία, διὰ τοῦ γράμμου τὴν μελέτην τῶν ἀργαίων. Ἀλλ' ὁ τοιοῦτος φέντος οὐδεμίαν δύναται τὸ ἔχη ὑπόστασιν, ἐπειδὴ, ως ὁ καὶ ἀργάς τὴν συζητίαν ἀποστρεψόμενος νέος, ἀγνωστα τέως εἰς αὐτὸν ἀποκαλύπτων ἐν τῇ μνηστήρῳ οὐδελγητρα μετ' εὐχερεσκείας τὴν μετ' αὐτῆς ἀποδέγεταιι συμβίωσιν, οὐτω καὶ μεταξὺ τῶν ἀπὸ ἀλλήλων διετώτων σήμερον ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων, πλήρης θελει ἐπέλθει διὰ τοῦ χρόνου ἀρμονία καὶ ἀδελφοπίσις. Η τοιαύτη ἐξ συζητίας, ἡ διὰ τοῦ ὄρθου λόγου καὶ τῆς σκέψεως συναισθεσία, θέλει ἀρχίσει ἐξ αὐτοῦ τοῦ συνήθους τέλους τῶν παρ' ἡμῖν συγνοιεσίων, ἐκ τῆς σελήνης δηλονότι τὸν πικρῶν, ἀλλὰ μετά τινα χρόνον τὸ νέον ζεῦγος, ἀλληλοθεογνούμενον, θέλει διεντωτικέται τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης συνηθεσίας προερχόμενα εὐεργετήματα καὶ τότε θέλει εἰσέλθη εὐχέστως εἰς τὴν σελήνην τοῦ μίλιτος, οὐχὶ τὴν ὡς ἐκείνην τῶν ἀνθρώπων ἐργάζεται, ἀλλ' εἰς τὴν ἀτέρμωντα καὶ μετέτρεψην.

Ο Ἀθήναιος διηγεῖται που, στὶς ἀρχαῖοι Ρόδιοι εἶχον περιεργόν τι ἔθιμον. Η κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως ἐπεκναχάμπτουσα πρώτη χελιδὼν συνελαμβάνετο ὑπὸ τῶν παίδων, οἱ διποίοι πρασεκτικῶς αὐτὴν κριτοῦντες, τὴν περιήγαγον ἀνὰ τὴν πόλιν, τὴν τῶν κατοίκων ἐπικαλούμενοι φίλαν. Ήρωπίαν καὶ βιόθειαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιοδείας τῶν ἐψαλλοντούσι ἄνθες ἀναρέρει συγγραφεύει, καὶ θελεκιάρδιον τι ἀσμα, τὸ ὄποιον ἀκούοντες οἱ πολῖται ἔκραζον. Ιδοὺ η ἄνοιξις, ιδοὺ η ἄναξις. Κάγω ἔρχουμαι ως ἐν τέκνον τῶν Ροδίων πρὸ τῆς θύρας ὑμῶν μεμονωμένης, ἀνευ ἀποστολῆς, ἀνευ τίτλων καὶ ἀξιώσεων. Γίπτη τὴν στέγην σας εἰρών φιλοξενίαν, ἐπενέργουμαι καὶ ἔρωτῶμαι ἀν προμηνύω τὸ ἀληθές ἔαρ τῆς διὰ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν πειραματικῶν γνώσεων ἀναμερρωθείσης νεότητος. Τίς ίδε; Μήπως κρατῶ, ως οἱ παῖδες ἔχεινοι τὴν πρώτην χελιδόνα, τὸ ἀλάνθαστον τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἔχρος τεχμήριον; Οι νέοι ἀκρατήτου καὶ διακασίς ἐμφρούνται ζήλου πρὸς τὸ ἀπόκτητον νέος τινὸς διανοητικῆς διεπλάσεως. Ικανοποιήσατε μετά προθυμίας καὶ θάρρους τοὺς πόθους τῶν, σπως ἐνδόξου προπαρασκευάστητε διὰ τὴν φίλην πατρίδα στάδιον.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΥ».

I. ΒΑΡΒΙΕ.

XRONIKA.

Η Miss Lewis ἐν τῷ περὶ Κύπρου πονήματι αὐτῆς ἐκείνουσα τὴν καταγρήν τῶν Κυπρίων λίγει, δι τοιούτου ἐν εἰνες Ἑλληνες. Τὴν τοιούτην γνώμην τῆς Κυρίας Lewis, θεωρούμεν περιττὸν ἀνασκευάσωμεν διέστορικῶν μαρτυριῶν, καθότι οὐδείς ἐγκατέχεις ἐμβριῶς εἰς τὴν μελέτην τῆς ιστορίας, τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἐθίμων τῶν Κυπρίων, ἀργεῖται τὴν ἐλληνικὴν αὐτῶν καταγωγήν.

—S—

Τὴν παροῦσαν ἐδόμαδα ἐξεδόθη τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ» νέον διδαχτικὸν 6:6λίον, τοῦ διευθυντοῦ τῆς παρ' ἡμῖν δημιουργίας σχολῆς Αγ. Λαζάρου κ. Κ. Γ. Λυτιώτη, διπερ διά τε τὸ εὐληπτικό, καὶ εὐμέθοδοι αὐτοῦ συνιστώμεν θεωρῶς εἰς πάντας τοὺς συαδέλφους τοῦ πονήσαντος. Τὸ διελιόν τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 212 καὶ πλέον τυπογραφικῶν φύλλων, πωλεῖται δὲ ἀντὶ 3 γρασίων εἰς πάντας τὰ διδιοπωλεῖται τῆς νήσου. Εν Λάρνακῃ ἀπευθυνθήτω ὁ διοικητής τοῦ οίκου.

—S—

Τὴν παροῦσαν διευτέρων συντήρου ἐν τῷ Royal Hotel ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δημάρχου Λάρνακος κ. N. Νώστου οἱ πρὸς ἀνέγερτην μνημεῖον τῆς ἀποδίκιμης Sophie προσενεγκόντες ἐράνους, οἵτινες προσέβασαν εἰς ἐλαγήγην ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ Διοικητοῦ Λάρνακος κ. Δέλεβαλ Κόπαου, προέδρου, τοῦ Δημάρχου κ. N. Ρώσου, ἀντιπροέδρου, τῶν κ. x. Γ. I. Πιερίδου, Κάινηγκαν καὶ Ο. Φένεκ, μελῶν καὶ τοῦ κ. Φρ. Φένεκ, ἐπετίμου Γραμματίων καὶ Γερμίου, ητοις διὰ τοῦ συλλαγμάτων ποσοῦ, διπερ ἀνέρχεται εἰς διοίκησην.

—S—

Ο ἐν Δεμητρίῳ καθηγητής τῆς ἀγγλικῆς I. Γ. Μόρμωρης ματέρφρεσε λίγων καλλιεπῶν εἰς τὴν ἐλληνικήν, δι 6:6λίον τι ὑπὸ τὸν τίτλον της Βρετανίας τοῦ οίκου. Τούτου τὴν ἀγγλικήν συνιστώμενην εἰς πάντας.

—S—

Τὴν παροῦσαν πέμπτην ἐτελεύ-

τηρας στερείνας, θέλει φραντζήσῃ τὴν ἀνέγερσιν Δημοσίας Κρητοῦ.

—S—

Τὸ καρκουργιοδικεῖον, συγκροτηθέντα τὴν παροῦσαν ἐδόμαδα ἐν Ηάρω, ἐξεδίκασεν ἐξ μόνου ποινικᾶς ὑποθέσεις, ἐξ ὧν αἱ δύο την κατοίκων ἐπικαλούμενοι φίλαι.

—S—

Η μαργαρίτως μενθανομένη, διεγραμματεύεται τοῦ Διοικητοῦ Λάρνακος θερίζεται ἐπεξίως τῆς ικανότητος τοῦ δικαίου καὶ διατηρίας της νέας κ. A. L. Χριστοφίδης, ἐφ ὃ καὶ συγχαρούμενος αὐτῷ ἐπὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ ταύτη.

—S—

Τὴν 23 Τερίου ὁ ἐν Καίρῳ παρεπιδομένων ἡμέτερος συμπολίτης κ. Joseph A. Roubaud ἐμνηστεύθη τὴν δεκαπούληδα Emilie Boualouzel.

—S—

Ἐπίσης ἐμνηστεύθη ἐν Βεργουσίοις ὁ κ. E. Κρόνος Περιστιάνης τὴν δεκαπούληδα Παντελίτσαν Ηλιάδου.

Μύχουεια αὐτοῖς τὴν στέψιν ταξιδεύειν.

—S—

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην κατέπλευσαν τὰ αὐτιριακά ἀτμόπλοια, τὴν δὲ τετάρτην τὸ γαλλικόν.

Δι αὐτῶν ἀρίστοντο η Κυρία Ζυγλεύ καὶ η Κυρία Στέντ εἰς Βηρυτοῦ καὶ ο. κ. N. Κολλακίδης εἰς Καίρου, ἀνεχωρηταν δὲ οἱ νεαροὶ σπουδαῖται κ. κ. Μουράτ, Δημητριάδης, Λαζίδης καὶ Μακλόχιεν εἰς Βηρυτόν, καὶ ο. κ. Ιάκωβος Σταύρου εἰς Καίρον.

—S—

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Laju», διπερ κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὴν παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἐδόμαδος, παραλαβόντα ικανὸν σῖτον τῆς Κυπρονήσιας ἀνεγάρησε τὴν ἐπίστραν τῆς πεμπτῆς κατευθυνμένου εἰς Ηλίδα.

—S—

Τὴν παροῦσαν ἐδόμαδα ἐξεδόθη τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ» νέον διδαχτικὸν 6:6λίον, τοῦ διευθυντοῦ τῆς παρ' ἡμῖν δημιουργίας σχολῆς Αγ. Λαζάρου κ. Κ. Γ. Λυτιώτη, διπερ διά τε τὸ εὐληπτικό, καὶ εὐμέθοδοι αὐτοῦ συνιστώμεν θεωρῶς εἰς πάντας τοὺς συαδέλφους τοῦ πονήσαντος. Τὸ διελιόν τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 212 καὶ πλέον τυπογραφικῶν φύλλων, πωλεῖται δὲ ἀντὶ 3 γρασίων εἰς πάντας τὰ διδιοπωλεῖται τῆς νήσου. Εν Λάρνακῃ ἀπευθυνθήτω ὁ διοικητής τοῦ οίκου.

—S—

Ο ἐν Δεμητρίῳ καθηγητής τῆς ἀγγλικῆς I. Γ. Μόρμωρης ματέρφρεσε λίγων καλλιεπῶν εἰς τὴν ἐλληνικήν, δι 6:6λίον τι ὑπὸ τὸν τίτλον της Βρετανίας τοῦ οίκου. Τούτου τὴν ἀγγλικήν συνιστώμενην εἰς πάντας.

—S—

Τὴν παροῦσαν πέμπτην ἐτελεύτην εἰς τῷ χωριῷ Ψευδαρή, πρεσβύτη.

Θεῖσα ύπε ἀποπληγῆσις ἡ ἡμετέρη συμπολίτις.

ΑΝΝΑ Γ. ΝΙΚΟΛΑΙΑ·Ι.ΔΟΥ, βο

μελούς. στικνομικής διαχειρίσεως έκ μέρους της κυβερνήσεως αυτής άνε στειλε τάς πληρωμές αύτης, περιφρο νούσα τους κινδύνους της πτωχεύσεως, νῦν δὲ λαμβάνομεν τηλεγραφήμα ται, αγγέλλοντα τὴν ύπο τῶν λη στῶν ἀπαγωγὴν δικαστικῶν λειτουρ γῶν καὶ στρατάν μάχην τοῦ βασιλίκου στρατοῦ μετά τῶν ληστῶν, τούτων, καλί την ἔρονεύθησαν, μὲν ἀπαντεῖσι λησταῖς, διστυγώς δύμως μεταξὺ τῶν πτωμάτων αὐτῶν εὑρίθησαν καὶ τὰ τῶν δικαστικῶν ύπαλλήλων.

“Απαντα τα γεγονότα ταῦτα δὲν εἶναι φύσεως τοιχύτης, ωστε νὰ κα θησυχάσωσι τους φίλους της Ελλάδος, ἀποτελούσι δὲ εἰδεῖς καταστάσεως, ητις ἡδύνατο νὰ γενιήσῃ τὴν ύπόθεσιν ἐθνικῆς νόσου, συγχρονούς της ἀγωνίας. Ἀλλά ἀյά γε οὐτοις πράγματι εχουσι τὰ πράγματα;” Οσω μᾶλλον μελετῶμεν τους δρους της πολιτειας ὑπάρχεις της Ελλάδος καὶ ὅσω μᾶλλον ἐμβαθύνομεν εἰς τὸν ἐθνικόν των Ελλήνων χαρακτήρα, τοσούτω μᾶλλον κατατηγομεν εἰς συμπεράχσματα ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα εἰς τὰ ύπο της φιλονομικόν: ηος παρουσιαζόμενα.

‘Αναρέων εἴτε δι τὸν ἀλληλικὸν λαὸς είναι ζωῆς, ὁρατής, ἐργατικὸς καὶ ἀγροτικὸς υπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν ιδίαν πατρίδα, οἷς δὲ δύο αἵτια πάρεκάλυσαν πάντοτε τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῖς ἔχοντας λέγων:

Τὸ ἔτερον τῶν αἰτίων της καγετικῆς αὐτοῦ καταστάσεως εἶναι ἡ κυβέρνησις. Ο νῦν πρωθυπουργὸς δὲν εἶναι ἡ τον τῶν ἀλλων φιλόπατρις, ἐμφορεῖται δὲ καὶ τοῦ πόλου νὰ ἰδῃ τὴν ‘Ελλάδα καταλαμβάνονταν τὴν πρόπουσαν αὐτῇ θέσιν. Ἀλλά τοι. Τρικού πης, πελαίων κατὰ της κακῆς θελήσεως Δυνάμεων, ἡτον εὑμενῶς της Ελλάδος διακειμένων, πρεσβύτης συνεργούτης δὲ καὶ της πλημμελοῦς οίκονομικῆς διαχειρίσεως, κατέληξεν εἰς τὴν παράλυσιν πασῶν τῶν της γάρως δυνάμεων καὶ εἰς τὴν πτώχευσιν. Ακούσιως ἀναμφιβόλως εἰργάσθη πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ πόλου της Τριπολῆς, ητοι εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν ‘Ελλάδα ἀνίκανον νὰ σκεψθῇ περὶ βελτιώσεως της καταστάσεως αὐτῆς, περιάγων αὐτὴν εἰς τὴν πτώχευσιν.

‘Ιδού τὰ αἰτία της καγετίας, ητις κατατρύγει τὴν ‘Ελλάδα. Αὕτη δύμας εἶναι παρεδική. Τὸ έθνος τοῦτο, ἀφιέμενον ἀπαξὲ εἰς ἑαυτό καὶ ἀπαλλασσόμενον κυβερνήσεως. ή, ἐθεωρήσεις τιμωμένην ύπο της εὑμενίας τοῦ στέμματος, θ’ ἀναλάβῃ τὴν πρωτέραν αὐτοῦ ζωτικότητα. ‘Ο ἔλληνικὸς λαὸς εἶναι πεπρωικισμένος διὰ πασῶν τῶν διὰ τὴν πρόσδιον ἀπαιτούμενων δρετῶν. Ο βασιλεὺς αὐτοῦ εἶναι ἀρωσιαμένος της γάρκ, σύνοιδε δὲ τὰ ἐπικαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα. Οὐδεὶς λοιπὸν δόρος ὑπάρχει περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ εὔρους τούτου λαοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ο ΣΙΝΟ ΓΑΙΩΝΙΚΟΣ ΗΟΛΕΜΟΣ.

Δυτάρεστα πρωινής εἰς διὰ τὴν Σινηκήν δὲ «Ν. Ε. Τύπος», κρίνων εἰς τῶν τελευταίων εἰδήσεων, εἰ μή ἐνυπάγει εἰς οὐταῖς οὐερβίλη. Καὶ οὐτως δὲ παρὰ τὰς πρὸς τὴν Σινηκήν ἀκτὰς τοῦ ποταμοῦ Γιαλοῦ σινικὸς στρετός, οὗτις θ’ ἀνέστελλε τὴν πορείαν τῶν Ιαπώνων, ἥναγκαστη νὰ ἀπρεκτῆ, συνεπεία ἐλλειψεως ὅπλων καὶ πολεμικούς, καὶ δὴ καὶ ἀποθερήσεως, εἰπὶ ἄλλα τρεπόμενος ἐν Πεκίνῳ ήθεσις τῶν Σιν. οὐθεωρεῖται ἀπελπιστική· ἀφ’ ἐτέρου ἀγγέλλεται ἡ ύπο τῶν Σινων γενομένη ἡ γενητομένη ἐκκένωσις τῆς Κορέας. Μόλονότι δύμως ίκανὴ ἀπιτεῖται ἐπιβυλακτικότης ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην ἴδιᾳ εἰδήσιν, καὶ μέγρι τοῦδε πορεία τοῦ ποταμοῦ ἡτο λίαν ἀριστερά να προκαλέσῃ ζωηρὸν ἀπογοήτευσιν παρὰ τοῖς ἐν τῷ Οὐρανῷ κράτει. Οἱ Σιναι, γωρήσατες ἐναντίον τῶν Ιαπώνων μετὰ τῆς συνήθους παροιμιῶδους αὐτῶν ύπεροψίας, οὐ μόνον ύπετιμησαν ἀλλὰ καὶ περιεφρύνησαν σχεδόν τὸν ἐγθρόν ἡδη ύδρισαται τὰς συνεπείας τῆς ύπεροψίας αὐτῶν. Τὸ βιενναϊν φύλλον θεωρεῖ τὸν πόλεμον τεῦτον, ὡς ἐκ τῆς τριπῆς, ἡ ἔλασην, ὡς δυνάμειν ιάπεισθη διέλειπε τὴν χώρα, καθόσον μάλιστα περὶ τὴν φέμην αὐτῆς ὡς ἐστίας τῆς ἀπολύτου ἀδρανείας καὶ ζιαραΐας ὑπῆρχεν ἐποχαί, καὶ ἂς μόνη τῇ ἐνόπλῳ παρεμβάσει. Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐσωθῆ ἀπὸ διέλειρον. Ἐκ τούτων καὶ ἐξ ἄλλων λόγων, δὲ «Ν. Ε. Τύπος» θύρωνει δηι, ἐπιβενισιούσιν τῶν τελευταίων εἰδήσεων, πιθανὴ γίνεται καὶ κατὰ τὴν περιπτώσιν ταύτην περέμβασις εὑρωπαῖκων Δυνάμεων.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ.

Διάρρητοι ἐκκλοῦντο ἐτράτως φῆμαι, καὶ δὲ σὲ ἀρρεβόντες τοῦ ταρέβητο θειλύντο. Συγεικόν πρὸς πάντας εἰναι καὶ γωρίον τι ἐπιστολῆς ἐν Ηετρουπόλεως δημοσιευσίεσης ἐν τῇ ἀγγλικῇ. ‘Αληθεία, ἐνῷ λέγεται δὲτι νέαι ὑσχέρεται ἀνεργήταν σχετικῶς πρὸς τοὺς ἄρρενας τοῦ ταρέβητος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Αλίκης τῆς Εσσης, δὲτι δὲ ἡδη δύλως ἀπίθανον φάνεται δὲτι οἱ γάμοι οὗτοι θα τελεσθῶσι ποτέ. Καὶ ἐν Ηετρουπόλει, ἐντα τὸ συνοικίσιον τοῦτο εἰναι λίαν ἀτιδημοτικὸν, πρόσωπα, μεγίστην κεκτημένα ἐπιρροήν, εἰργάσθησαν πρὸς διάσπασιν αὐτοῦ. Ἀφ’ ἐτέρου καὶ ἡ πριγκηπίσση Αλίκη συνετέλεσε πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν συγεδίων τῶν ἐναντίων αὐτῆς, ἐγέρουσα πάσας τὰς δυνατὰς ἀντιρρήσεις κατὰ τὴν εἰς τὴν ὁρθοδόξεαν προσέλευσιν ἐξαιρέσεις δὲ τῆς δυνατῆς τοῦ Κοδούργου καὶ τῆς μεγάλης δυνατεῖτρης οὐργίου παραγεταί τὰ

λαπά μέρη τῆς αὐτοχρονικῆς οἰκη γενείσεις εἰναι ἡ δύλως πολέμιας ἡ ψυχῶς ἀδιάσφορα. ‘Αν οὐ γάμοι μὴ τελεσθῶσιν, ἡ πριγκηπίσση Αλίκη θάλασση συνῳδά τοῖς σύρισι τῆς οἰκογενείας Ρωμανώρ ἀποζημίωσιν συνιστα μεντηνεις ισόδιον επιχερήγησιν ἐκ 250, 000 ρρ. ἐτησίως.

Π ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΣΙΝΑ.

‘Ο ἀκαδημαϊκὸς Λοτί, ἡρξατο δημοσιεύων τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ προσφάτου ἐκδρομῆς εἰς τὴν Πελαιστίνην καὶ τὴν Αραβίαν. Ἐν τῶν καλλιστων κεφαλαίων εἰναι τὸ περιγράφων τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν γραφικὴν Μονὴν Σινα. Οι μοναχοί εἰδεξιάθησαν αὐτὸν φιλοφρόνως, ἐθαύμασε δὲ τὰ φυτιδιατὰ τοῦ Ναοῦ, τὰς γλυφὰς τοῦ ἐπιστοπικοῦ θρόνου, τὸν πλοῦτον τῶν ἀριερωμάτων. «Πράγματι ἀπαιτούνται παχύα τείχη (λέγει) πρὸς προστασίαν τοισύτων θησαυρῶν.» Ινα μὴ ἀναθῆτη ἡ φιλοτεμοσύνη τῶν πέριξ ἀραικῶν πατριῶν, οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δεινούσιν θεωρεῖσαν ή εἰς τὴν Μονὴν είσοδος; διει δύμας τῆς έδησιμότερος πάντη ἀβάσιμος, ἀλλού δὲν ο πρέσβις τῆς Σερβίας ἐν Ρώμῃ ἀναγωρήσει κατ’ αὐτάς εἰς τὴν θέσιν του.

ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ.

Σφρόδρος κυκλών εἰσκήψας ἐπὶ τῶν πελιτειῶν τῆς Ιαβάς καὶ τῆς Μιννεσότας κατέστρεψεν ψ πόλεις.

Ἐν μόνη της Μιννεσότας τὰ θύματα πολλογίζονται εἰς 75 έως 100.

Αἱ υλικαὶ ζημιαὶ υπερβαίνουσι τὸ έκατεμμύριον δολλαρίων.

‘Εκ Βελιγραδίου ἀγγέλλεται ὅτι ἡ θρυλουμένη ιταλοερβίκη διασφράτει παχύα τείχη (λέγει) πρὸς προστασίαν τοισύτων θησαυρῶν ιταλικοῦ προξενείου καὶ τῶν σεβεικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ητις προσεγγίως θάλητη εἰς τοὺς διπλωματικῶν πατριῶν, οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διπλωματικῶν πατριῶν σχίσεων φημηνεις πάντη ἀβάσιμος, ἀλλού δὲν ο πρέσβις τῆς Σερβίας ἐν Ρώμῃ ἀναγωρήσει κατ’ αὐτάς εἰς τὴν θέσιν του.

— Κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου εἰσηγήσεις, η συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν κομητάτων ἐπρόκειτο νὰ συγχρητηθῇ τῇ I Οχτωβρίου ἐν Παρισίοις, οἱ οποῖοι επροτιμήθησαν τῶν Βρετανῶν προτάσει τοῦ ἀγγλικοῦ καμητάτου.

— Κατ’ εἰδῆσεις ἐκ Καβάλας μεγάλη πυραϊδὴ ἐξερράγη ἐν τῇ πόλει ἐκείνη τὴν παρείλιούσαν κυριαστήν, ἐπενεγκαῦσα ζημιαὶ ἀνερχομένας εἰς 100, 000 περίου λιρών.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν πυρκαϊδὴ ἐκραγῆσα ἐν τοῖς παρὰ τὴν Ατταλειαν δάσεσι διέτρεψεν ἐπὶ μίαν ἑδημάδα, ἀποτερώτασσα μέρος αὐτῶν καὶ πολλὰ γωρία καὶ υπερδιαχέσια ἀλώνια. Μυτερύως ἀριθμοῦται καὶ πολλὰ ἀνθρώπινα θύματα, μεγάλαι δὲ εἰναι αἱ ζημιαὶ καὶ εἰς ζών. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδῆσεις κατωρθώθη ἡ κατάσβεσις τοῦ πυρός.

— Η εἰς Αἴθινης ἀγγλική πρεσβεία ὑπέντελεν εἰς τὸ οπούργειον τῶν ναυτικῶν ἔγγραφων, διει εἴκητε τὴν ἀδειαν διπλωμάτην ον Βόλω δύμῶν ἀγγλικός στόλος τῆς Μεσογείου ἐκτελέση γυμνάσιαν ἀνά τὸν Ηλαγαστηκόν κολπον. Τὸ Ελλ. οπούργειον τῶν ναυτικῶν ἐπέτρεψε τοῦτο, καὶ τὰ γυμνάσια ταῦτα ἡρξαντο ἀπὸ τῆς δευτέρας.

— Εν Ρέμη τῆς Γαλλίας συνεκροτήθησαν ἀσχάτως συνέδριον τῶν Γαλλῶν καθολικῶν, οὐ συμμετέσχοντο εἰσάρχαι καὶ κληρικοί, ἐξεσηλωθήσαν δὲ, συνῳδά πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ Ηλπα, φιλια πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Εκκλησίαν αἰσθηματα, ἀποφρασιθεντος σὺν ἄλλοις νὰ λειψῃ ἡ προσβολητικὴ πρεσβειανική επιχειρεῖσιν καὶ τοῖς ιερομερίδες τῆς Καλαφετί.

— Ἡ «Γερμανικὴ ήμερησία» τοῦ Βερολίνου ἀγγέλλει ὅτι ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Βερολίνῳ ρωτσικῆς πρεσβείας ἀντιναύαργος Δουμπεύσωφ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφόρῳ λαμβάνων σχέδια στρατιωτικά· λέγεται ὅτι ἡ γερμανικὴ χυβέρνησις ξέήτησε τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἀκολούθου τούτου.

Ο χ. Δουκιπάσωρ συνελήφθη ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Τηγλλάσου ὑπὸ τινος χώροφυ- λαχος, καθ' ἣν στιγμὴν ἔχάρασσε δχέ- διόν τι συνεδεύμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Και- νιξιέργη Ρώσσου προξένου.

— Ἐκ Τριχάλων γράψωμεν δις πρότινων ἡμερῶν ἐν τῷ ἑγγὺς τῆς μεθορίου γραπτοῦς χωρίων Βελεμιστήη τῶν Χασίων θύελλα ἔχραγεισα περὶ τὴν μισημένην, ἀνέτρεψε μὲν δύο οἰκίας, ἄλλην δὲ ἀνήρπασε καὶ μετήνεγκεν εἰς 20 μέτρων ἀπόστασιν! Ἐντὸς τῆς μιᾶς ἦκ τῶν δύο ἀνατραπεισῶν οἰκιῶν ἔχοιμαι το κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀνατροπῆς ὀλόβλητος οἰκογένεια, ἀποτελεσμένη ἐκ δύο μικρῶν παιδίων καὶ ἐνέσγέρυντός σ. Πύτυχῶς οὐδὲν ἀπευκταῖνον συνέβη, διότι μόνον εἰ δύο συνεχόμενοι τοίχοι κατέπεσον, οἱ δὲ ἐτεροὶ δύο πρὸς τέ μέρες τῶν ὅποιων ἔχοιμῶντο τὰ παιδία καὶ ὁ γέρων, ἔμειναν ἀβλαβεῖς

— Π έν Λονδίνω ἔκδιδεται σίχονομι-
κή καὶ ἐμπορική ἑργμερίς «Statits»
ῶρισε γέρας¹ 1,000 γυνεῶν (26,250 φ.)
διὰ τὸ πρώτα λησόμενον ἄριστον σύστη-
μα τελωνειακῆς ἐνώσεως τοῦ βρετα-
νικοῦ κράτους. «Ως ἔλλανοδίκαιοι τοῦ
διαγωνισμάτος προσεκλήθησαν ὁ λόρ-
δος Ρόσμπεργκ καὶ ὁ μαρχησίος Σάλι-
σβουργκ.

— Ήρός τινων ἡμερῶν ἀρίστητο εἰς Κου-
ήνας τάσσου, τῆς Ἀγγλίας ὁ ναύτης Θρά-
ῖτσε ἐπιβαίνων μικροῦ στάρους, δὲ οὐ
μόνος ἀποπλεύσας ἐκ Μιλβώχῃ τῶν
Πίνακανων Πιγλίτειων ὅισσαγισε τὸν
Αἰθαντικὸν ὄντες τὸν ἐντεῖς τριάκοντα
χιλίοις ἡμέραις.

Χάριν πειραργείας μεταφέρομεν ἐν ταῦθια τὰ κατωτέρω περὶ τῶν πόλεων Κιτιου καὶ Λάζηνακος, ἐρανιζόμενοι ταῦτα ἐκ τῆς περὶ Κύπρου ἀρχαίας Ἰστορίας τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυπρί- ανοῦ.

KITION, πόλις ἀρχαιοτάτη, καὶ ἀπὸ τὰς πρωτίστας, ἐκτίθη ἀπὸ τὸν πρῶτον σίκιστήν τῆς νήσου Κεττίου ή Κεσσίνου διστύγγονον τοῦ Ναοῦ, καθὼς μαρτυροῦσιν οἱ ἱένηται τῆς παλαιᾶς Γραφῆς καὶ μάλιστα ὁ θεός Ἱερώνυμος εἰς τὸ καὶ κεφάλιον τοῦ Ήσαίου καὶ εἰς τὸ β' τοῦ Ἱερού. Λοτή, η γύρων πληριάλει τῇ οὐαλίσσῃ, ἀπίγευσα τοῦ Μαρίου λεύγας πάντα. Εἴγε καλὸν καὶ περικλειστὸν λιμένα ἔη ἄργης, ὡς διηγεῖται ὁ Στράβων, τὰ νῦν δὲ εἰνα παντελῶς ἔχημος, ωστε ἐποῦ μόλις φαίνονται τὴν σήμαρεν στρατεῖς λαμένος. Μετὰ παρέλευσιν γρόνων τὴν ἑκατοικησαν οἱ τῆς Τύρου ή οἱ Φοινίκες, γένος τότε εἰς τὸ νησιτικὸν καὶ εἰς τὴν πραγματείαν ἴμπιοτάτον. Ἀνικκίνισσεν αὐτὴν ὁ Βῆλος δαπαλίν; τῆς Τύρου, διὸ τοῦτο καὶ ὠνομάσθη ἀποικία Φοινίκων. Εγρημάτισσε δὲ καὶ μετὰ ταῦτα καὶ Καζίδρα βασιλικὴ, ἐπὶ τῶν ἵνων βασιλίων τῆς Νήσου. Οἱ νατιροὶ βασιλεὺς δύτης Πύργων ἐγένετο τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ή της οργανήσης Πελέπτην, τῇ δρόσῃ γηρατεῖς.

μενος αὐτῷ, ἵζωθη ὁ Ἀλέξανδρος εὐθίως, με
τὸ ὄποιον, λέγει ὁ Πλούταρχος, ἐνίκησε τὸν
Δαρεῖον τῶν Περσῶν καὶ ἔγειν Μονάρχης. Τώ-
ρια λιγέται χωρίον Kiri. Ποτέ καρέδων καὶ πρὶν
τῆς σύγχυτωσίας ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπὸ τὰ
πρῶτα καὶ πολυάνθρωπα χωρία τῆς Νήσου εύ-
τύχει παντὸς εἰδούς γεννημάτων καὶ πωρικῶν,
πλῆρες πάντοθεν ἀπὸ περιβόλια καὶ κηπους,
εἰς τὸν καριόν τῶν Λουζινιανῶν βισιλέων. 'Αγ-
καλά καὶ τὴν αὐγερόν νῦν εὑρίσκεται ἡρημω-
μένον, ἀπὸ κατείκους πλήν ὅλης δὲν λειπουσι
νά καλλιέργονται τὸν τόπον. 'Οθεν εὔρισκονται
κηποί καὶ περιβόλια ἀρκετά ήτον ἀπόκτημα

Ιταλικῶν φίουδον τοῦ Κιαρίωνος Λουζινιανού, ἐκ τοῦ διπόσιού ωστέρησεν αὐτὸν ὁ ματερός βα-
σιλεὺς τῆς Νήσου Γιάκουμος Λουζινιανὸς Μπα-
στάρδος. Ἐδόθη μετὰ τὴν υποταγὴν τῆς Νήσου
εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τῶν Ἑνετῶν εἰς τὴν
γενεὰν Παδοσκατάρων. Ἐξ αὐτῆς ἐκῆλθον ἄνδρες
σοφοὶ καὶ περιφυλοὶ καθὼς Ζήνων ὁ Κιτιεὺς,
φιλόσοφος καὶ ἀρχηγὸς τῆς τῶν στωϊκῶν εἰρέ-
σεως. Ἀλλος Ζήνων ρήτωρ, ὁ Ἰατρὸς Ἀκολ-
λώνιος, Ἰσίγων καὶ Περσαῖος καὶ ἄλλοι. Μα-
κράν τοῦ Κιτίου, ως μίαν λεύγαν περὰ τὴν
Θίλλασσαν εἴλε μία λίμνη ὡς τρεῖς λεύγας ὁ
γῦρός της· εἰς αὐτὴν δὲν προχωροῦσι τὰ νερά
τῆς θαλάσσης. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐκ φύσεως αὐτῆς
ἀναβρύει νερά ἀλμυρά, συμψιγόμενα μὲν τὰ
βρύσινα εἰς τὴν διπέσιαν τρέγουσι, περὶ τὸ μέσον
τοῦ Ιουνίου ἀφρανταὶ αὐτὰ νὰ πήγυνται, καὶ
ἔως εἰς τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου φύνεται ὅλη
ἡ λίμνη ωστὲν παρωμένη. Τοῦτο εἴνε ἀλλας ἐ-
ξίρετον, παχὺν πέρισσότερον ἀπὸ σπιθαμῆν
εἰς τούτον τὸν καιρὸν ἥτοι συνήθεια νὰ ἔργων-
ται χωριζταὶ ἀπὸ τινὰ μέρη καὶ χωρίς διωρι-
σμένα νὰ τὸ εὐγάλτεν μὲ τζάπιες καὶ πτυάσια,
ὅπει εὐγχίζεν τὸ ἐσχημάτιζαν εἰς βουγάκια.

Τοῦτο τὰ ἀλας συγένον δόλον ἐπέμπετο εἰς Βιντιάν. Εὗγχλλες μίαν ἀρκετὴν ποιότητα ἀγγυρίου ἀπὸ αὐτῶν τὸ εῖδος ἡ ἀριστοχαρτία, διανήστος ἡ νῆσος ὑπὲξεσίν της. Περιστέρω τῆς λίμνης αὐτῆς, ὡς μίαν λεύγαν εἶναι ἔνας κόλπος, ὡς λιμένας, εἰς τὸν δυπότον εἰσερχόνται πλοῖα μεγάλα καὶ μικρά, ἔνθα λέγονται· Αλίκας ἡ χωμόπολις ἔκεινη καὶ Σκέλα κανῶν. Εἰς αὐτὴν ἔξερπτώνοντο καὶ ἀπὸ Βενετίας καὶ Συρίας αἱ μετκρεφόμεναι πραγματεῖαι καθὼς καὶ εἰς Λιμεσόν καὶ εἰς Πίλου· κακὴ ἦτος δὲ ἐφορτώνοντο κατὰ τὸν Μάζιτον καὶ Σεπτέμβριον, ὡς εἰκεῖται πλοῖα διενέτικα, τὰ ὅποια ἵκεινοντα γὰρ ἔκαμψαν τοῦδε τὸν πόλεμον ὡς 200 χιλιάδες δουκάτων.

Εἰς αὐτὸν λειπόν τὸ ἐμπόριον ὡς μισῆ λεύγα
ἄνωθεν τῶν ἀλικῶν, εἰνε μια πολιτεία δὲ τοὺς
πραγματευτὰς καὶ πραγματεῖς, ὥστε δι' αὐ-
τοὺς ἐστέλλετο Ἑνίκ Καπετάνιος ἀπὸ τοὺς εὐ-
γενεῖς ἄρχοντας τῆς Βενετίας, δὲ ὅποιος μετά
διώ γρόνους ἀλλάσσετο, καὶ ἐστέλλετο ἀλλος
ἀντ' αὐτοῦ. Ἡ αὐθεντία, τῶν Ἐνετῶν εἶχεν
ἀπορρασίην νὰ δώσῃ ἀλλο γωρίους εἰς τὸν συγ-
κλητικὸν αὐθέντην τούτου τοῦ, τόπου, καὶ αὐ-
τὴν τὴν πολιτείαν νὰ τὴν διοικεῖη ἐλευθέραν
ἀπὸ κάθε δότιμον, καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ, ὡ-
στε οἱ κάτοικοι αὐτῆς νὰ λέγωνται εὐγενεῖς
ἀλλ' ὅμως δὲν εὐδοκίμησεν ὁ στοιπός καὶ μήπε
εἰς ἔργον ιεβλήη διὰ τὰς ἀκαταπείστους τάτε
ἀνωμαλίας, εἰς τὰς δόπιας εὐρίσκετο περικυ-
λωμένη ἡ ἀριστοκρατία. Αὐτὴν ἡ παραθαλασ-
σία τῶν Ἀλικῶν φείνεται νὰ ἤργισε νὰ κα-
ταιχῆται ἀπὸ ἀνθρώπους πειρισσότερους καὶ νὰ
θαρίζουσι πλεῖς μεγάλα καὶ μικρὰ πραγμα-
τευτῶν, καὶ πολέμου, ἀφ' οὐδὲ λιμήν τοῦ Κίτιου
διεφθάρη καὶ μάλιστα ἀρρῦσι Γενουβέζοι μὲ
πανουργίαν ἡτοπέκχν ἀπὸ τοὺς γυναικίους θασι-
λεῖς τῆς Νήσου τὴν Ἀμυρόγαστον καὶ τὴν
κατεξουσίασαν ἐμοῦ μὲ τὸν λιμένα περὶ τὰ τέλη
τοῦ ἴδιού αἰῶνος, βρασιλέύοντας ἐν τῇ Νήσῳ τῆς
Πιερίου υἱοῦ Πέτρου Λουζινιανοῦ. Οἱ Γενουβέ-
ζοι διότι, ὡς ἔξουσιασται τῆς Ἀμυρόγαστου, κ-
αὶ λισσόθιας καὶ τοῦ λιμένος, ὑστέρησαν τὸ βρα-
λεκόν θηταρισρούλακιον ἀπὸ τὰ τοῦ τελωνείου
ἐκεῖ εἰσοδήματα, δοὺν ἵτο γρεία νὰ ἔχῃ ἡ νῆ-
σος; διλλον λιμάνι, διὰ ἀνάπτυξιν καὶ τῶν ἔτινων
πλοίων καὶ τῶν ἰδικῶν τῆς καὶ ἀκολούθως νὰ
ἀπαιτοῦνται τὰ παρὰ τῆς ἔργωγης καὶ εἰσα-
γωγῆς τῶν πραγμάτων βρασιλικὴ εἰσοδήματα.
ἡ πολιτεία ἀκολούθως, τόσον ἡ νῦν λεγομένη
Σκάλα, διοῦ καὶ ἡ Λιργακας, εἰνε φυνέρει πῶς
διὰ τὴν εἰσιαν τῶν πλοίων γέλανται εἰς τὸν
πετροπινθάνη καὶ ἐγγρήθην τόσον. ἐποιηθεὶς

δουέν ή Αξιοτοκρατία τῶν Ἐυετῶν είχε σκοπό
νά ύψωση εἰς βαθμὸν εὐγενείας τοὺς κατείκου-
της, ἃν οἱ κόλεμοι δὲν, τὴν ἐπεισικύλων. Κά-
τω εἰς τὴν Σκάλαν είνε ὁ μέγυντος καὶ περι-
καλλής ναὸς τοῦ Δικείου Λαζάρου τοῦ τετρα-
τμέσου, ὃς κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ιστορίαν
μετὰ τὴν ἔγειριν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Σωτῆρος ή
μῶν, διὰ φόδρου τῶν Ἰευδαίων κατατυγάνων εἴ-
Κύπρου ἐγγημάτισεν Ἀργιερεὺς τῶν Κιτίων
τότε τῆς πόλεως ἐκείνης αὔσης ἐν δόξῃ καὶ
πλουσιότητι διεῖ τὸ ἐμπόριον τῶν κατοίκων τῇ
εἰς τὰ δεξιὰ τούτου τοῦ νησοῦ κεῖται ὁ τάξος διο-
έταφη τὸ δεύτερον, ἐκ τούτου τοῦ τάξου λοιπό-

φαίνεται νά ἔληγθη καὶ τὸ σύμμα τῆς λάρνακος λάρναξ διότι λέγεται ὁ τάφος. Ἡ ἐκκλησία ορίνεται νά ἔλαβε τὰ θεμέλιά της ἐπί τοῦ καρποῦ τῶν δουκιών τῶν στελλούμενιων ἀπό Κωνσταντίνου ποτέλεως, η δὲ πολιτεία Λάρναξ, ἔδεται λόγος ἐξ ψιλῆς παραδόσεως παρὰ τοῖς ἐντοπίοις διτὸ παλαιὸν ἔλεγτο Χρυσόπολις, οὐδεὶς διμως τῶν ιστορικῶν τῆς Νήσου περὶ αὐτῆς οὐδὲ ἀναφέρει· ηδὲν οὖμας ἡ πολιτεία αὐτή, καὶ ηδὲν μάλιστα διέτα τὰ συνεχεῖς ἐμπόριον, ὅποια εἶνε ὁ πρὸς ὃν δρός καὶ ὁ λιμένη, οὐά το ὅποιοι εἰσέρχονται καὶ ἔξερχονται ἡ πραγματεῖαι καὶ ἐπὶ τῶν 'Ἐνετῶν καὶ τὰ νῦν ἐπὶ τῶν 'Οθωμανῶν. Οἱ ἀὴρ αὐτῆς εἶνε ύγιεινός καὶ εὔκρατος, καὶ ἀγκαλά νά φαίνεται διτὸ ήτον ἀλλοτε καταικημένη, παρὰ τὴν σήμερον καὶ νέπλούτει εὐγενείας καὶ ἀγαθῶν· δέν εἶνε οὖμα καὶ κατὰ τὸ παρὸν τοσοῦτον ύστερημένη ἀπὸ τοις αὐταῖς, μὲ δόλον τὸν βάρεβαρον ζυγόν, ὃν ὑπάρχεται στενάζουσα μετά τῆς λιστῆς Νήσου. Τὰ γοῦν παροικούντων περικλειῶν Εὔρωπαιών, αὐτῇ Κονσέλων, καὶ πραγματευτῶν Φρεντζίζων, Ἐγγρέζων, Ἐνετῶν, Νεαπολίταν, Ρω

γουέων χλπ. ή συνεγής καὶ γχείς συναντοστερή καὶ διημέρευσις, καὶ τοὺς κατοίκους απτῆς ἐντοπίους εἰς τὸ πρακτικότερον καὶ εὐγενοτερόν πώς περὶ τὰ ἅβη συνεπεποίωσε καὶ συνμάλαξεν, ὥστε καὶ ζηλωτικούς χρίνεσθαι πάρτων λοιπῶν τῆς Νήσου. Αύγετο καὶ κομπάζεις μάλιστα η πολιτεία αὗτη ταῦν περισσότερος παρά τοὺς παρελθόντας καιρούς τῆς ἔλευσις της, διὸ τὴν ἀσθενεῖαν τῶν νεανῶν, ὡν εὐτοπε-

καὶ ἔξ ὧν καθ' ἵκάστην ἡ γῆ τῇς καταβεῖχετο
καὶ δρυσίζεται· οὐάλλει ἀπὸ διάφορος διένοιξα λ
μονίων, περιτογχαλίων, νεφαντίων, ἀπὸ κήπου
πλήρεες· ἀνθέων, καὶ λουλουδίων τεσπνής· ὅσμη
ἀπὸ περιβόλιος γεμάτας διαρρέων εἰδῶν γλόση
διὰ τὴν κοινὴν τῶν ἐντοπίων χρῆσιν· οἱ αὐτοὶ
δὲ ταῦτην τὴν πρόσδιλεψιν τῶν νερῶν, οὐ διε
Πρόσδιλοι ἐμεταχειρίσθη μέσοι· τὴν γενναίαν κα
δίκιαν τοῦ ἀξίου μνήμης ὑπερτάσσου· Ἐπιτρόπου
Θεού, τοῦ 'Οθωμανικοῦ κατάτοις· Μετεκτά τα

ρυθμού της ποίησης από την αρχαιότητα, μετακέρδισε την
εῖδος, ήστις εὐρισκόμενος εἰς Κύπρον ύπ' οὐγήν
βασιλεικήν κατά τους 1745 και 1746, εἰδος της
Πόλεων μὲν ἀνθεύσαν καὶ κομπάζουσαν εἰς την
λοιπά, στενάζουσαν δὲ καὶ ζηραίνουμένην την διά
ψυγήν, προσιτήν δι' ιδίων ἔξδων καὶ ἐπλήκτωσε
αὐτὸν τὸ κοινωνικόν, έργων, μάλιστα πολὺν ἁνταρ
κατέστη τὰ πλόσια. "Οθεν μαχράν ώς μίκην λέν
γαν τῆς Λάζαρος, εὐγύλε λάκκους ἀναπιθετή
τους καὶ συνήξες εἰς ἓν τούτων τὰ νερά, σητε
πλήθως, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἐκείθεν δι
αῦλακος μεγάλου ύπεστη φειδούμενου ύπο τόξων
γεφυρῶν εἰς πέτρας ὑψηλῶν τε καὶ πολλῶν
κατέρρεεν αὐτὸν καὶ διεμοίρασσεν εἰς τὴν πολε
τείαν καὶ εἰς Σκάλαν μὲν βρύσας διεὶς τὴν κοινό
τητα, συγγενῆσας ἀδειαφόρως Ταύρκωις καὶ Χρι
στιανοῖς, ήστις δύναται νὰ ἀγοράσῃ ἵνα μέτρο
η καὶ δύο νεροῦ καὶ νὰ κάψῃ βρύσειν εἰς τὸ
εἰδόν τους πολλέοι λαπέν της πολιτείας καὶ εἰ
ταῦν βίαιωτάσιν καὶ ἐποιεῖται

των Εύρωπων χαί: εκ τῶν κατοίκων γείρον
ται βλέποντες νά τρέγουσι: τὰ νερά ἔνθεν κακεῖ
Ονειρίς τοὺς οἰκεῖς τούν περικυκλωμένοις ἀπό^{το}
δύνθρα χαί ἄνθη τερπνύσσαται. Τούτους ἔνεκα κα-
κατὰ τοῦτο αὐτὴ ή πολιτεία εὐγενίζουσα τῶν
ἄλλων πόλεων ἴπιτημοστέρα κρίνεται, εἰς δὲ τοὺς
Εύρωποις γχριστάτη καὶ γείτηρος. σῆμα μόδων
νον δι' ὅταν εἴποιεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ νά εἶναι
πλησίον εἰς τὴν Οὐδαεσσαν καὶ εἰς τὸν λιμένα
ἔνθα ἀρέσσουσι τὰ τῶν γενῶν αὐτῶν πλοῖα
διδόνται καὶ δεσύμενα τὰς προσγυμνήσεις.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Νεαὶ καὶ πεπρωκισμένη μὲ τὸ πλέον εὐ-
εξίστον νευρικὸν σύστημα ἔλεγε μίαν ἐσπέρεν
εἰς διιλὸν φίλων ἡθροισμένων εἰς τὴν αἰθουσάν
της, διεὶς αἰσθάνεται στίχην δεῖξε τὰ φόδρα. Ἡ
ἀπόπναια τοῦ ἄνθρωποῦ αὐτοῦ, ἔλεγε, μοι προξενεῖ
συσσόδον πονοκέφαλον καὶ λιποθυμίαν. Ἡ συνο-
ἄλεξις διεκόπη ἐκ τῆς εἰσόδου ὀρειχαίς νεανίδος,
φίλης τῆς ὑπερευασθήτου κυρίας, ητος ἐφόρει
κάλυκην φόδου ἐπὶ τῆς καμηλώστεως; τῆς κεστολῆς.
Ἡ ἡρώις μαζί ἔφερεν ἀμέσως τὴν γείραν ἐπὶ^{τοῦ} μετώπου, ὠγύρισε τοῦ ἕπετε με πολλὴν γά-
μιν λιπόθυμος; ἐπὶ πτεραχειμένου ὅιωμαντοῦ ἀ-
νακλίνετρου.

— 'Οποια πρωτοφράγης νευρική εύπαθεια ! Πόσον λεπτός καὶ εύχισθη τοι ὁργικοῖς μοῖς ! 'Ανέκραξεν εἰ θεαταὶ τῆς παρεδόξου σκηνῆς. Πρὸς Θεοῦ, Κυρία, σύγρετε ! Δέν βλέπετε οὐκ ἐγίνατε αἵτις τῆς νευρικῆς ταύτης χρίσεως ;
— 'Εγώ ; παρετήρησεν ἐν καταπλήξει ή ἀτυκῆς νέα

— Bebaiaiw. Etsie ክ ሁኔታዎች ጥሩ ይሰራበህ ጥሩ የሚኖሩን

έχετε ἐπὶ τῆς κισσαλῆς σας.
— Ἀλήθευ; Μά ἐν τοι: αὐτὴ περιπτώσει: θυσιά-
ζω προδύμως τὸ ἔνοχον μίνθης. Σὺν παρακαλῶ
ὅμως δικάσατε πεινή ἡ ἀπόφευκνθῆτε.
Τὸ ἄνθος ἀποσπασθὲν ἐκ τῆς κοινωνίας διε-
βιβάσθη ἀπὸ γειρὸς εἰς γεῖτον. Ἄλλ᾽ ἡ πένθι-
μος σιγῇ τῶν ἐπισκεπτῶν ἐνέκεν τῆς πρὸ αὐτῶν
ἀνκυσθήτου οἰκοδεσποινῆς ὑπεγίγειρε, παρέθλας
τὰς ὑπαγόμενεις τῆς ἔθιμοτυπίας, εἰς γέλωτας
ἀσφιξίαν.

‘Ο μαρτυρίς επέδεχόταν την... τελευτώς !!

“Γπάρχει μίχ εύευχητεμένη πόλις εἰς τὴν Σεξωνίαν ὅπου αἱ μεταξὺ τῶν κατοίκων διαφοραι εἴνε τόσον σπάνιαι, ώστε οὐδὲ εἰς τὴν διεκτήριος δύναται νὰ ζητηῇ. Ἐμπορός τις ἐκ Λειψίων δοτεὶς ἀπηγθύνθη ἐγχέτως εἰς τὸ δικαστήριον τῆς ἐν λόγῳ πόλεως ζητῶν τὴν διεύθυνσιν δικηγόρου, ἵλαβε τὴν ἀκόλουθην απάντησιν. Ἐγχέτων τὴν τιμὴν, κύριε, νὰ σὲς πληρωθερήσωμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει δικηγόρος: ἐντεῦθεν δικαιούεις διμως Φρίτσες Μπιελ ἀντιπροσωπεύει τὰ συμφέροντα τῶν δικτήκων εἰς τὰς πολιτικὰς ὑπόθεσεις.

Τί δὲν κάμνει, μάτι τι δὲν κάμνει.
Ἔτο νέας, ωραῖες, τὸ μέλλον, καθώς λέγουσι,
τοῦ προσεμειῶδια εὐέλπι: δυστυχῶς τὸ παρόν του
ἥτο σάν κακή πενθερά, ἔπιστης δηλ. ἀπὸ ἀ-
σθενειαν τὴν ὄπειαν τινὲς θεωροῦσι φρεικῶδη.
Ἥτο.... πιταύδε. Καὶ ἡγάπτε δυστυχῆς νέας
ἡγάπτε κάρην θετπεσίας ωραιότητας, παξοδήτην
ἄγγελον καὶ τὸ βραχὺν τοῦ μᾶλλον τὴν πλε-
στιγγα, κατὰ τὴν γνώμην τῶν περισσοτέρων
τοῦ ἐκπατετοῦ πάντων.

Οι πλούσιοι: τῇς κόρῃς γονεῖς, μῆλας τὰς πα-
ραχλήγεις τῇς θυγατρές των, κατ' οὐδένα τρό-
πων συγκατείθεντο νὰ ἐπιτρίψωσι τὸν γάμουν,
καὶ ὁ νέος ἀπηλπισθῆ ἢ ἀπελπισία τὸν ἔμα-
ρτυνε καὶ ὅμαρτυνομένος τὸν ἔργον φένεις τὸ στρῶμα
προσεκτικὴν τότε λεπτοί πιστοποιήσαντες τὸ

Τὸ ἔπιτελον ὁ ἀπόπλαγχνος πάτηρ τῆς κόρης
καὶ ἀπεράσιος νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ. 'Ἄροῦ μετὰ
δύο τρεῖς ήμέρας θὰ ἐποδίνῃ ἢ καῦμάνες! 'Ο
ταλαίπωρος νίος χατίστη ἀγνώστος τὸν ἐλο-
πήθη ἢ ἐνθρωπος τοῦ γενήματος; καὶ συγκατέ-
νευτεν εἰς τοῦ θνήσκοντος τὴν τελευταίαν φυ-
γασιοτλήξιαν νὰ τελέσωσιν ἐπιθυμάτιον γάμουν.
' ἐπίθυμηρκεν μὲ τὸ μειδίαμα τῆς εὐτυχίας εἰς
τὰ γειττῆ. Τίκεται νὰ τὴν ὄνομάσῃ σύζυγον του
ἴστω καὶ ἐπὶ μίαν μόνην ὠδαν. 'Ελήσθη καὶ
τῆς κόρης ἡ συγχατάθεσις καὶ ἐρώνταξιν ἵνα
ιεσέτι δυτεῖς, ἐτέλεσε τοὺς γάμους του δυστυχοῦς,
τὸν δπεῖσον μετὰ μίαν ἴστως ὠδαν θὲ ηρχοντο νὰ
σαβινώσωσιν. Οἱ γονεῖς φεύγοντες ἐπέτρεψαν
εἰς τὴν κόρην των ἐξ εὐσπλαγχνής νὰ μεινῃ
πλησίον τοῦ θνήσκοντος συζύγου της ἀνέλαβε

καθηκοντά νοσοκόμου. . . .
Και η λύσις; Μετά τεσσαράκοντα ἀχριδῶς
ήμερας απὸ τοῦ γάμου των ὑπεράρχων συζύγων ήτο
εἰς θίσιν νῦν ἀναγωρήσῃ μετὰ τῆς νοσοκόμου
συζύγου του διὰ τὸ γλυκὺν τάξειδι του μέλιτος.
Καὶ τὰ πενθερικά, "Οταν θέλ" η νύφη κι ο
γαμβός. . . .

ΤΥΠΕΙΘΥΝΟΣ
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.